

■ INTERVIEW | Komiek Bert Visscher terug in Winschoten

'Bertje gaat het pas op zijn tachtigste kalm aan doen'

Komiek Bert Visscher (44) is weer thuis. Deze week staat hij op de planken in Winschoten. De ontembare clown excelleert bij *Kopspijkers*, het VARA-programma van Jack Spijkerman. "Je hoeft niet bang te zijn, dat ik naast mijn schoenen ga lopen. Ik bin Grunneger".

Door Tammo Beishuizen

Pas als ik zwart voor de ogen zie kunnen ze mij van het toneel slepen. Niet eerder. Bertje gaat het pas op z'n tachtigste rustig aan doen. Dan schrijf ik gedichten of zo. Op dit moment raas ik nog heerlijk over het podium. Op het toneel ben ik krankzinnig. Maar m'n tempo ligt al lager hoor!

Niemand hoeft m'n hartslag in de gaten te houden. Bertje is hartstikke fit. Aan fitness doe ik niet. Ik treed vijf keer per week op en haal mijn conditie uit de honderden mensen die iedere avond mijn voorstelling bezoeken. Een speciaal dieet is niet aan mij besteed. Natuurlijk zit ik niet meer tot zes uur 's ochtends in de kroeg.

Bertje is geen achttien meer. Vroeger zag je mij geregeld in 't Pleintje in Winschoten. Ik heb drie jaar op de pabo (onderwijsopleiding/red) in Winschoten gezeten. Als ik in De Klinker sta voelt het een beetje als thuiskomen. Dat geeft geen extra druk. Welnee man!

Of ik privé ook zo'n druk baas ben? Nou, ik kan heerlijk languit op de bank liggen met een boek erbij. Dat drukke baasje is natuurlijk ook m'n handelsmerk. Ik vergroot het echt uit. Het ligt er dik vet bovenop. Het is overdreven wat ik doe, maar wel mooi. En als je het publiek zo ziet lachen, geniet ik. Zodra er niet meer gelachen wordt en theaterdirecteuren tegen me zeggen: Bert, we hebben nog maar een paar honderd kaarten verkocht, stop ik direct. Gelukkig is het overal uitverkocht. Tot juni volgend jaar ben ik volgeboekt. Geweldig hé! Je hoeft niet bang te zijn dat ik naast m'n schoenen ga lopen. *Ik bin Grunneger.*

De mensen die m'n shows bezoeken geef ik geen boodschap mee. Ik ben geen Youp van 't Hek. Ik ben clown, komiek, niet echt een cabaretier. Mensen aan het lachen maken inspireert mij. Ik haal m'n energie uit m'n publiek. Vlak voor een optreden loop ik altijd op het toneel, net achter

het doek. Ik moet de sfeer proeven en de stemmen in de zaal horen. Dat doe ik ook in De Klinker. Jammer dat het theater zo achteruitholt. Het is nog net niet aftands, verpauperd. De zaal is wel té gek. Ik kan de knieën van het publiek bijna aanraken. Dat moet ook zo blijven.

Die mensen van de gemeente moeten er nu snel geld in steken. Dat verdienen de mensen in de regio en de medewerkers van De Klinker. Ik speel al sinds m'n vijftiende in De Klinker, maar die tegeltjes op de vloer...die muren...en nog altijd dezelfde deuren! Maar de centjes hé. Winschoten moet beseffen dat ze een uniek theater heeft. In heel Nederland heeft het een goede naam. Geld op tafel zou ik zeggen. De Klinker moet op de schop!

Wat zeg je? Of ik bang ben voor vormverlies op het podium? Ach nee. Ik heb zo'n fantastisch vak. Natuurlijk voel ik mij ook wel eens griepiger of is er iets minder zin. Maar zodra ik op het podium sta ga ik er voor de volle honderd procent tegenaan. Het maakt mij dan ook niet uit hoe groot het theater is. Ik kijk niet naar het aantal stoelen. Wat dat betreft kan ik mij zelfs voorstellen dat ik ooit nog in het nieuwe Van Beresteijn-theater in Veendam ga spelen. Ik ben zo nieuws-

gierig hoe het er uitziet. Binnenkort ga ik met m'n technici kijken of het technisch allemaal haalbaar is. Natuurlijk voel ik mij daar niet te groot voor.

Vanaf 1 juni neem ik een half jaar vrij. Met m'n vriendin ga ik dan naar ons kleine huisje in Napels. Maar ik ga daar ook zeilen. Een beetje richting Sicilië. Misschien dat ik daar m'n nieuwe programma ga schrijven. Ja, ja, ik heb een zeilboot. Die wil ik binnenkort in Friesland stallen. Ik heb al meer dan vier jaar een vriendin. Ja, ja privé gaat het lekker met mij. Of ik trouwplannen heb? Nou...nee. Bij Imca? Nou dat is een aardige vrouw, maar nee dat doe ik toch maar niet. Ik kan je eigenlijk niets opmerkelijks vertellen. Het gaat fantastisch met mij. Het mag nog wel een poosje zo doorgaan. Ik denk natuurlijk na over de toekomst. Ga ik solo verder of wil ik iets doen met een aantal collega's. Er zijn vage ideeën. Misschien dat ik een film maak of met een theatergroep op stap ga. Eigenlijk past solo optreden het beste bij mij. Dan ben je eigen baas."

Bert Visscher treedt nog vanavond en morgenavond op in schouwburg De Klinker. De titel van het programma luidt: *Nee, dan Lourdes*. De voorstellingen zijn uitverkocht.

DVBN 17-12-04